

Савршен поредак

Пчеле са једноставним животним инстинктом могу бити природни образац живљења разумном човеку. Својим начином живота откривају необичног Уредитеља сваког поретка - каже парох Стикић

Свештеник при храму Преподобне Параскеве у Лапову, протопрезвитер Миленко Стикић (57), парох треће парохије од 1986. године у овој шумадијској вароши познат је и признат пчелар у месту и околини. Богословију је завршио у манастиру Крка у Далмацији а у чин ђакона и презвитера рукоположио га је епископ шумадијски Валеријан 1976. Одликован је правом ношења црвеног појаса од стране епископа шумадијског Саве, а у чин прото презвитера увео га је тадашњи администратор Шумадијске епархије, епископ зворничко-тузлански Василије. Прва парохија била му је у селу Ботунје, где је службовао две године, друга у Доњим Комарицама, а трећа парохија је Лапово, где му је двадесет и четврта година свештеничког служења.

—Како ми је свештеничко служење приоритетно, остатак слободног времена проводим често у природи са пчелама. Рад са њима, као и сам обилазак пчелињака и разгледање кошница ме испуњава, растеређује и освежава, због чега пчеларење смамрам великим благословом - каже Миленко Стикић.

Позивајући се на део текста објављеног у часопису „Пчелар“ наш саговорник наводи да „пчелар мора да

има дух пионира, суровост планинара, снагу мазге и вољу вола, а најсрећнији је онда када сунце сија и биљке цветају, а пчеле пуне кошнице медом. Они су сведоци чудних збивања у природи, чуда рађања, неминовности смрти и осећаја да позади свих ових збивања постоји један савршен поредак“.

— Док сам службовао у Доњим Комарицама, као млад свештеник упознао сам искусног и честитог парохијана - пчелара, сада почившег Бранка Јовановића, који је пчеларио још од детињства и трудио се да другима пренесе љубав према пчелама, у чему је,

СА ПЧЕЛАРИМА ЛАПОВА

колегама пчеларима носи на пчелиње паше, а сарађује са искусним и вредним члановима Удружења пчелара из Лапова, попут железничара Радише Манојловића, наставника у

У ХРАМУ СВЕТЕ ПЕТКЕ - МИЛЕНКО СТИКИЋ

када сам ја у птању, успео. Прва два роја пчела добио сам с јесени 1979. године. Временом обогаћиван његовим искуством и читањем стручне литературе, откривао сам велике и мале тајне пчеларења - каже Миленко, једини свештеник - пчелар у овој шумадијској варошици и околини, који поседује пчелињак са 35 кошница са производним и помоћним друштвима.

Три деценије је члан Пчеларског друштва Крагујевац и Лапово и редовно посећује изложбе и сајмове пчелара у Србији. Своје кошнице са

Мед за избеглице

ПОЧЕТКОМ новембра 1995. године свештеник Миленко Стикић је са својим парохијанима прикупио помоћ за избеглице смештене у колективном центру Петог рејона Лапово. Поред животних намирница и средстава за хигијену, наш саговорник је поконио и 20 тегли меда. Удружење пчелара из Лапова спровело је акцију „Тегла меда за децу без родитеља“ и прикупљене тегле меда предали су Црвеном крсту који је мед уручио деци без родитеља у овој општини. ●

пензији Мијата Јовановића, електричара Дргомира Лилчића и пензионера Илије Милосављевића, од којих је много тога научио.

— Све нас везује љубав према пчелама, заједнички рад и размена искустава, као и дружење. Посебно бих поменуо покојног пријатеља Митра Филиповића, избеглицу из Сарајева, који се населио у Лапово. Упознали смо се, сарађивали и дружили у пчелињаку. У сваком тренутку ми је несебично помагао у многим пословима, не штедећи своје време и добру вољу - каже Миленко.

Али, нашег саговорника много више чини срећним што иза себе има оно што га највише испуњава, а то је породица. Ожењен је супругом Станом и имају троје деце: Марину, Ангелину и Његоша - свештеника, који му помажу у пчелињаку. Већ је постала традиција да у летњим данима организују окупљање, ручак и дружење у пчелињаку са породицама. ●

Јовица НИКОЛИЋ

Свештеник природе

—И КАО пчелар се уверавам да је сваки човек позван да буде свештеник природе као „храма“ премудрог Божијег стваралаштва и на тај начин се покаже као истински еколог. Природни закони нису издвојени и супротстављени човеку или Божијим законима, већ постоје само закони Божији, којих је весник читава природа. Сама природа нам открива Бога, свакодневним једноставним природним чулима која су, на први поглед, толико уобичајена да не обраћамо пажњу на њих. Тако и пчеле својим поретком и начином живота откривају необичног Уредитеља сваког поретка. Њихов животни инстинкт их не издваја као себичну јединку која сама себи обезбеђује егзистенцију, већ их опредељује као заједницу у потпуној хармонији, у којој је свака јединка непроцењива и корисна, неуморно и без грешке доприноси заједници, кошници као једном организму. Њихова улога у опрашивању је немерљива, а плодови, углавном познати - мед, восак, прополис, млеко и други, још недовољно истражени, у толикој су мери корисни и здрави да би се лачички могло рећи да имају „исцелитељска“ дејства. Па тако, пчеле са тим једноставним животним инстинктом могу бити природни образац живљења разумном човеку - каже парох Стикић. ●